

LİSE ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Ahmet Haktan SİVRİKAYA¹

Ceren Nur TEMİZ²

Özet

Bu araştırma tanımlayıcı tipte olup, lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma 15 Eylül-15 Aralık 2016 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Balıkesir'deki lise öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemini Anadolu, Meslek, İmam Hatip ve özel bir lisede öğrenim gören 120 öğrenci kapsamaktadır. Veriler kişisel bilgi formu ve Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği ile toplanmıştır. Ölçekten alınan yüksek puan tutumun olumlu olduğunu gösterir. Verilerin analizinde frekans, yüzde, t-testi, Tek Yönlü Varyans Analizi ve Scheffe testi kullanılmıştır. Öğrencilerin %59.2'si kadın, %40.8'i erkektir. Cinsiyete göre erkeklerin puanı (90.77±13.79), kadınların puanından (85.05±16.87) yüksektir. Ölçek puanı (87.39±18.88) olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları olumludur. Cinsiyet ile tutum puanı arasında anlamlı bir fark yoktur. Erkeklerin tutum puanı yüksektir. İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin, Anadolu Lisesi öğrencilerine göre tutumları daha olumludur.

Anahtar kelimeler: Lise, Tutum, Öğrenci, Beden Eğitimi, Spor

REVIEWING HIGH SCHOOL STUDENTS' ATTITUDES TOWARDS PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

Abstract

This study was descriptive and it was aimed to examine the attitudes of high school students towards physical education and sports. The study was done between the 15th of September and the 15th of December, 2016. The population of the study was composed of high school students living in Balıkesir Province. The sample of the study was composed of 120 students who studied at anatolian high schools, industrial vocational high school, religious vocational high school and a private high school. The data were gathered using Information Request Form and Physical Education and Sports Attitude Scale. High score obtained from the scale indicated a higher level of attitude. For the analyses of the data; frequency, percentages, t-test, one way variance analyses and Scheffe test were used. 59.2% of the students were female while 40.8% of them were male. According to sex variable, score of male students (90.77±13.79) were higher than score of female students (85.05±16.87). Scale score was (87.39±18.88). Students' attitudes towards physical education and sports were positive. There was no significant difference between sex and attitude. Score of male students was higher. Attitudes of the students who studied at religious vocational high school were higher as compared to those students who studied at Anatolian High Schools.

Key words: High School, Attitude, Student, Physical Education, Sports

¹ Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Çağış Yerleşkesi, 10100, Balıkesir-Türkiye
E posta: haktan35@hotmail.com

² Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, Çağış Yerleşkesi, 10100, Balıkesir-Türkiye

GİRİŞ

Eğitim, belli amaçlara göre insanların davranışlarının planlı olarak değiştirilmesinin yasa ve ilkelerini bulmaya ve bu amaçla teknikler geliştirmeye çalışan bir bilim dalıdır. Ayrıca öğrencilerde bulunan farklı ilgileri, gereksinimleri ve yetenekleri ortaya çıkararak, bunları sınıftaki öğretme-öğrenme sürecinin temelleri olarak kullanmaktır. Kısaca, eğitim, en genel anlamıyla, insanları belli amaçlara göre yetiştirme sürecidir. Günümüzde okullar, eğitim sürecinin en önemli kısmını oluşturur. Okullardaki bu formal eğitim amaçlıdır, önceden hazırlanmış bir plan çerçevesinde planlı olarak yapılır ve öğretim yoluyla gerçekleştirilir. Eğitim süreci öğretmen tarafından planlanır, uygulanır, izlenir ve eğitim süreci kontrollü olarak yürütülür (Fidan ve Erden, 1996). Eğitim bütünlüğü içerisinde beden eğitimi ve spor dersinin önemi ve öğrenciler üzerinde beden ve ruh sağlığı açısından faydaları göz ardı edilmemelidir.

Beden eğitimi, eğitim-öğretim amaçlarının tümüyle gerçekleşebildiği hemen hemen tek alan niteliğindedir. Beden eğitimi ve spor, bireyin okul öncesi eğitiminden başlayarak yaşam boyu sürecek spor yapma alışkanlığının kazandırılmasını, sağlık için sporun önemini kavramasını, hareket becerilerini öğrenmesini, fiziksel uygunluğun geliştirilmesini, sporun ve toplum ahlakının özüne bağlı kalan ve sahip çıkan bireylerin topluma kazandırılmasını amaçlamaktadır. Bugün beden eğitimi ve spor; yetişmekte olan nesillerin temel kaynağı olan insanın fiziksel, zihinsel, sosyal ve duygusal gelişimini ve bunun yanında kişilik özelliklerini de geliştirmeyi amaç edinen ve genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçası olarak görülen bilinçli ve planlı faaliyetlerdir (Yıldıran ve Yetim, 1996; Sunay ve Sunay, 1996; Yenal vd.1999).

Beden eğitimi dersinin bu işlevleri yerine getirebilmesi için üç temel öğenin; öğrenci, öğretmen ve programın düzen içerisinde yürütülmesi gerekmektedir. Bu üç öğe, Beden Eğitimi dersini yönlendiren, biçimlendiren en önemli olgulardır. Beden Eğitimi dersinin daha etkin ve yaygın duruma getirilebilmesi ve çocukların bir bütün olarak gelişmesi, bu öğeler arasındaki ilişkinin sağlıklı ve uyumlu olmasına bağlı görünmektedir. Öğrenci tutumları öğretmenler ve program için önemli bir boyuttur. Diğer alanlarda olduğu gibi okul ortamında öğrenciler beden eğitimi ve spor dersine ilişkin de tutumlar oluştururlar. Beden eğitimi dersine öğrencilerin olumlu tutum geliştirmeleri dersin verimli işlenmesini sağlayarak öğretmeni de güdüleyebilir (Demirhan ve Altay, 2001).

Tutum kavramı şu şekilde açıklanabilir; belirli kişi, obje veya durumlara pozitif veya negatif bir tepki verme meyili şeklinde ifade etmektedir. Tutumlar, en pozitiften en negatife doğru

farklı kademelerde oluşabilir. Negatif tutumlar; obje veya düşünceler hakkında negatif kanaati benimseyerek, bu düşünceleri istememe ya da sevmeme gibi bu düşüncelere yönelik tepki oluşturur. Pozitif tutumlara bakıldığında; obje veya düşünceler hakkında pozitif kanaati benimseyerek, bu düşünceyi içselleştirme ve hoşnut olmayla kendisini göstermektedir (Morgan 1995).

Spor faaliyetlerine yönelik tutumları negatif olan öğrenciler beden eğitimi ve spor dersinde performansını düşürebilir, ders etkinliklerine katılmak istemeyebilir, dersi önemsiz görebilir ve ders esnasında birçok problem oluşturabilir. Öğrencilerin diğer derslere göstermiş oldukları olumlu ya da olumsuz tepkiyi beden eğitimi ve spor dersine karşıda gösterebilirler. Kız ve erkek öğrencilerin sportif etkinliklere takınacağı pozitif tutum, beden eğitimi ve spor dersine de yansiyarak dersin kazanımlarını amacına uygun bir biçimde verilmesini sağlayıp; dersin kısa ve uzun sürede elde edilmesi gereken hedefine daha kısa sürede ulaşmasını sağlar ya da öğrencinin ileriki yıllarda bedensel faaliyetlere gönüllü katılımlarına zemin hazırlayabilir (Silverman ve Scrabis, 2004).

Bu düşünceyle araştırmada lise öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi ile ders etkinliklerinin verimli işlenmesi, dersin özel ve genel amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırabilmesi veya öğrencilerin gelecekteki çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü katılımlarını sağlaması açısından alana katkı sağlanması amaçlanmıştır.

MATERYAL VE YÖNTEM

Araştırmanın Tipi: Bu araştırma tanımlayıcı bir araştırmadır.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi: Araştırma 15 Eylül-15 Aralık 2016 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Balıkesir ilindeki lise öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemi ise Anadolu Lisesi, Meslek Lisesi, İmam Hatip Lisesi ve bir özel lisede öğrenim gören 120 öğrenci kapsamaktadır.

Veri Toplama Yöntemi: Araştırmada veri toplama işlemine başlamadan önce ilgili kurumlardan gerekli izinler alındı. Öğrencilere araştırmanın amacı ve kapsamı hakkında bilgi verilerek araştırmaya katılmayı kabul ettiklerine dair sözlü onamları alınmıştır. Veri toplama araçları araştırmaya dâhil edilen katılımcılara yüz yüze görüşme yöntemiyle uygulandı.

Veri Toplama Araçları:

Veriler bir form ve bir ölçekle toplandı.

Tanıttıcı Bilgi Formu: Araştırmacılar tarafından literatür bilgisine uygun olarak hazırlanan ve öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini içeren sorulardan oluşan anket formu kullanılmıştır. Kişisel bilgi formunda öğrencilerin yaşı, cinsiyeti, sınıfı, okulu, aile tipi, anne

eğitimi, anne mesleği, baba eğitimi baba mesleği, yaşam yeri, geliri ve gelir değerlendirmesi ile ilgili sorular bulunmaktadır.

Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği:

Araştırmada Demirhan ve Altay (2001) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi ve Spor Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 12’si olumlu 12’si olumsuz olmak üzere toplam 24 maddeden oluşmaktadır. Likert tipi 5’li dereceleme ölçeği uygulanmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 24, en yüksek puan ise 120’dir. Sonuçta 1-24 puan en olumsuz tutumu, 25-48 puan olumsuz tutumu, 49-72 puan nötr tutumu, 73-94 puan olumlu tutumu, 95-120 puan en olumlu tutumu ifade etmektedir (Demirhan ve Altay, 2001). Ölçeğin Cronbach Alpha değeri .85 bulunmuştur.

Verilerin Analizi: Veriler tanımlayıcı istatistik (frekans- yüzde), t-testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Scheffe testi kullanılarak çözümlenmiştir. İstatistiksel hesaplamalarda anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri

Tanıtcı Özellikler	n	%	Tanıtcı Özellikler	n	%
Cinsiyet			Anne Eğitimi		
Kadın	71	59.2	Okur-yazar değil	4	3.3
Erkek	49	40.8	Okur-yazar	8	6.7
			İlkokul	74	61.7
			Lise	21	17.5
			Üniversite	13	10.8
Okul			Anne Mesleği		
Anadolu	30	25	Ev hanımı	95	79.2
Meslek	30	25	Memur	11	9.2
İmam Hatip	30	25	İşçi	7	5.8
Özel	30	25	Emekli	6	5
			Serbest	1	8
Aile Tip			Yaşadığı Yer		
Çekirdek	101	84.2	Köy-kasaba	7	5.8
Geniş	15	12.5	Şehir	113	94.2
Parçalanmış	4	3.3			
Baba Eğitimi			Gelir Değeri		
Okur-yazar	8	6.7	Yeterli	75	62.5
İlkokul	54	45	İdare ediyor	33	27.5
Lise	32	26.7	Yetersiz	12	10
Üniversite	26	21.7			
Baba Mesleği					
Memur	29	24.2			
İşçi	42	35			
Emekli	19	15.8			
Serbest	30	25			

Tablo 1’de öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini içeren anket sorularına verdikleri cevapların yüzde ve sayı dağılımları yer almaktadır.

Öğrencilerin %59.2’si kadın, %40.8’i erkek; %25’i Anadolu, %25’i Meslek, %25’i İmam Hatip, %25’i özel lisede okumakta; %84.2’si çekirdek aile, %12.5’i geniş aile, %3.3’ü parçalanmış aileye sahip; %6.7’sinin babası okur-yazar, %45’i ilkokul, %26.7’si lise, %21.7’si üniversite mezunu; %24.2’sinin babası memur, %35’i işçi, %15.8’i emekli, %25’i serbest meslek sahibi; %3.3’ünün annesi okur-yazar değil, %6.7’si okur-yazar, %61.7’si ilkokul, %17.5’i lise, %10.8’i üniversite mezunu; %79.2’si ev hanımı, %9.2’si memur, %5.8’i işçi, %5’i emekli, %8’i serbest meslek; %5.8’i köy ve kasabada %94.2’si şehirde yaşamakta; %62.5’inin geliri yeterli, %27.5’inin idare ediyor, %10’unun yetersiz olduğu bulunmuştur

Tablo 2. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre tutum ölçeği puan ortalamaları

Cinsiyet Değişkeni	n	X	SS	t	p
Kadın	71	85.05	16.87	.500	.481
Erkek	49	90.77	13.79		
Toplam	120	87.39	15.88		

Tablo 2’de öğrencilerin cinsiyetlerine göre tutum ölçeği ortalama puanları arasındaki farkı belirlemek için yapılan t testi sonucunda cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık elde edilmemiştir. Ancak erkeklerin ortalama puanı (90.77 ± 13.79), kadınların ortalama puanından (85.05 ± 16.87) yüksek bulunmuştur. Tutum ölçeği toplam puanı (87.39 ± 18.88) olarak tespit edilmiştir.

Tablo 3. Öğrencilerin okullarına göre tutum ölçeği puan ortalamaları

Okul Değişkeni	n	X		Kareler Topl.	Sd	Kareler Ort.	F	P	Fark
Anadolu Lisesi	30	80.20	Guruplar arası	2987.092	3	995.697	4.279	007*	3>1
Meslek Lisesi	30	88.26	Gurup içi	27033.500	116	233.047			
İmam Hatip lisesi	30	94.23	Toplam	30020.592	119				
Özel Lise	30	86.86							
Toplam	120	87.39							

p<05

Tablo 3’te öğrencilerin tutumlarının okul değişkenine göre değişip değişmediğini belirlemek için yapılan tek yönlü varyans analizi sonucunda katılımcıların tutumlarının okul değişkenine göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Bu farklılığın hangi gruplar arasında olduğu çoklu karşılaştırma testlerinden Scheffe ile analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre okul değişkeni için belirlenen anlamlı fark İmam Hatip Lisesi öğrencileri ile Anadolu Lisesi öğrencileri arasındadır ve İmam Hatip Lisesi öğrencileri lehinedir.

TARTIŞMA

Öğrencilerin cinsiyet değişkeni ile tutum ölçek puanı arasında anlamlı bir fark elde edilmemiştir. Ancak erkeklerin tutum puanının kadınların tutum puanından yüksek olduğu tespit edilmiştir. Kangalgil ve arkadaşlarının (2006) ilköğretim, lise ve üniversite öğrencileri üzerinde yapmış oldukları çalışmada erkek öğrencilerin tutum puanlarının kız öğrencilerin tutum puanlarından yüksek olduğunu bulmuşlardır. Lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarını ölçmeyi hedefleyen bir çalışma bulgularına bakıldığında; erkek ve kızların tutumları mukayese edildiğinde kızların tutum puanları erkeklere göre daha düşük olduğu görülmüştür (Başer, 2009; Koca, Aşçı ve Demirhan, 2005; Demirhan ve Koca, 2004; Keskin, 2015; Phillips, 2011). Literatürdeki çalışmaların bazılarında ise erkek öğrencilerin tutum puanlarının daha yüksek olduğu görülmektedir (Balyan, 2009; Ekici vd., 2011; Güllü, 2007). Lise öğrencilerinde yapılan bir araştırmada öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum puanları cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermektedir. Erkeklerin tutum puanlarının bayanların puanlarından yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre tutum puan ortalamaları arasındaki bu fark istatistiksel açıdan da anlamlı bulunmuştur (Akandere, Özyalvaç ve Duman, 2010).

Tutum ölçeği toplam puanı 73-94 puan arası olduğundan dolayı lise öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının olumlu olduğunu söyleyebiliriz. İlköğretim okulları 2. kademe öğrencilerinin beden eğitim ve spor derslerine yönelik düşüncelerinin incelenmesi isimli çalışmada, öğrencilerin beden eğitim ve spor dersine yönelik tutumlarının genel olarak pozitif yönde olduğu görülmüştür (Güllü ve Korucu, 2005). Benzer bir araştırmada, elde edilen bulgular neticesinde İlköğretim okulları 2. kademe öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları pozitif nitelikte bulunmuştur (Sivrikaya ve Kılçık, 2017). Ortaokul öğrencileri üzerinde yapılan bir çalışmada öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı orta derecede olumlu tutumları olduğu bulunmuştur (Subramaniam ve Silverman, 2007). Öğrencilerin tutum puanlarının okul değişkenine göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Bu anlamlı fark İmam Hatip Lisesi öğrencileri ile Anadolu Lisesi öğrencileri arasındadır. İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin, Anadolu Lisesi öğrencilerine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Tek cinsiyetli ve karma okullardan oluşan öğrenciler arasında yapılan bir araştırmada beden eğitimine yönelik tutumların anlamlı farklılık gösterdiği bulunmuştur. Bununla birlikte, ortak eğitim veren okullarda beden eğitimi dersi üzerinde yapılan araştırmalarda, kadınların fiziksel aktiviteye katılım oranlarının düşük olduğu belirlenmiştir (Koca, Aşçı ve Demirhan, 2005).

SONUÇ

Öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları olumluydu. Öğrencilerin cinsiyet değişkeni ile tutum puanı arasında anlamlı bir fark elde edilmedi. Ancak erkek öğrencilerin tutum ölçek puanının kız öğrencilerin tutum ölçek puanından yüksek olduğu bulundu. İmam Hatip Lisesi öğrencilerinin, Anadolu Lisesi öğrencilerine göre beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğu sonucuna ulaşıldı. İmam Hatip Lisesi öğrencilerinde ki bu olumlu tutumun beden eğitimi derslerinin içeriği, öğretim yöntemleri, sınıf ortamı ve okul sisteminin öğrenci davranışları üzerindeki olumlu etkisinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

ÖNERİLER

Araştırma kapsamında elde edilen bulgular sonucunda da şu önerilerde bulunabiliriz. Okullarda Beden Eğitimi ve Spor derslerinde cinsiyet ayrımı gözetmeden derse etkin katılım sağlanmalıdır. Öğrenciler Beden Eğitimi ve Spor dersine teşvik edilmelidir. Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik olumsuz tutumları belirlenerek çözüm yolları bulunmalıdır. Öğrenci velilerine Beden Eğitimi ve Spor dersinin önemi hakkında seminer verilmeli, çocuklarına kadın ve erkek ayrımı yapmamaları onları Beden Eğitimi ve Spor dersine teşvik etmeleri sağlanmalıdır. Beden Eğitimi ve Spor dersleri Öğrencilerin tüm katılımının sağlanması için eğlenceli ve öğrenci merkezli yapılmalıdır.

KAYNAKLAR

Akandere, M., Özyalvaç, T. N.,Duman, S., (2010). Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ile Akademik Başarı Motivasyonlarının İncelenmesi (Konya Anadolu Lisesi Örneği). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 24:1-10.

Balyan, M. (2009). İlköğretim 2.Kademe Ve Ortaöğretim Kurumlarındaki Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları, Sosyal Beceri ve Özyeterlik Düzeylerinin Karşılaştırılması. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ege Üniversitesi, İzmir.

Başer, S. A. (2009). Öğretmen niteliklerinin beden eğitimi dersi alan öğrencilerin bu derse karşı olan tutumlarına etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.

Demirhan, G., Altay, F. (2001). Lise Birinci Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutum Ölçeği, II. Spor Bilimleri Dergisi, 12(2), 9-20.

Demirhan, G., Koca, C., (2004). An Examination Of High School Students' Attitudes Toward Physical Education With Regard To Sex And Sport Participation. Perceptual And Motor Skills, 98:754-758.

Ekici, S., Bayrakdar, A. Hacıcaferoğlu, B. (2011). Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersi Tutumlarının Değerlendirilmesi. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 8(1), 829-839.

Fidan, N., Erden, M. (1996). Eğitime Giriş. Ankara: Alkım Yayınevi.

Güllü, M., Korucu, G. (2005). İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitim Derslerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. Bursa: 10–11 Haziran, 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu.

Güllü, M. (2007).Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Araştırılması. Doktora tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.

Kangalgil, M., Hünük, D., Demirhan,G., (2006). İlköğretim, Lise ve Üniversite Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması. Spor Bilimleri Dergisi. Hacettepe J. of Sport Sciences. 17(2): 48-57.

Keskin, Ö. (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi: Sakarya İli Örneği. Yüksek lisans tezi. Sakarya Üniversitesi, Sakarya.

Koca, C., Aşçı, H., Demirhan, G., (2005). Adolescence, , Summer Libra Publishers. Inc., 3089C Clairemont Dr., PMB 383, San Diego, CA 92117 40:158.

Morgan, T. C. (1995). Psikolojiye Giriş. (Çev. S. Karakaş). Ankara: Hacettepe Üniversitesi Psikoloji Bölümü Yayınları.

Phillips, S.R. (2011). Upper Elementary School Students' Attitudes And Perceptions Toward Physical Education.Unpublished doctoral dissertation, Columbia University, New York.

Silverman, S., Scrabis K.A. (2004). A Review Of Research On Instructional Theory İn Physical Education 2002-2003.International Journal of Physical Education, 41(1), 4-12.

Sivrikaya, Ö., Kılçık, M. (2017). İlköğretim Okulları 2. Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Belirlenmesi (Düzce Örneği). CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 12 (1):1-15.

Subramaniam, P. R., Silverman, S., (2007). Middle School Students' Attitudes Toward Physical Education. Teaching And Teacher Education 23:602–611.

Sunay, Y., Sunay, H. (1996). Lise Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersinden Beklentileri ve Beklentilerinin Gerçekleşme Düzeyi, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi. 1(4):35–53.

Yenal, T.H., Çamlıyer, H., Saracaloğlu, S. A. (1999). İlköğretim İkinci Devre Çocuklarında Beden Eğitimi ve Spor Etkinliklerinin Motor Beceri ve Yetenekler Üzerine Etkisi, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 4(3):15-24.

Yıldıran, İ., Yetim, A. (1996). Ortaöğretimde Beden Eğitimi Dersinin Öncelikli Amaçları Üzerine Bir Araştırma, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 1(3): 36–43.